

1
 Forunderligt at sige
 og sært at tænke på,
 at kongen til Guds rige
 i stalden fødes må,
 at himlens lys og ære,
 det levende Guds ord,
 skal husvild blandt os være,
 som armods søn på jord!

2
 Selv spurven har sin rede,
 kan bygge dér og bo,
 en svale ej tør lede
 om nattely og ro.
 De vilde dyr i hule
 har hver sin egen vrå, -
 skal sig min frelser skjule
 i fremmed stald på strå?

3
 Nej, kom, jeg vil oplukke
 mit hjerte, sjæl og sind,
 ja bede, synge, sukke:
 Kom, Jesus, kom herind!
 Det er ej fremmed bolig,
 du den har dyre købt!
 Her skal du hvile rolig
 i kærligheden svøbt.

Forunderligt at sige

Carl Nielsen

1. For - un-der-ligt at si - ge og sært at tæn-ke på
 at Kongen i Guds Ri - ge i Stal-den fø-des må at Himlens Lys og

Æ - re, det le-ven-de Guds Ord, skal husvild blandt os væ-re, som Armods Søn på Jord!